

Stille stappen

*vijftig mijmerijtjes
op het Pieterpad*

Introductie

Dirk van de Glind

Deze vijftig mijmerijtjes zijn miniatuurtjes van stille aandacht voor waar je in de drukte van alledag gemakkelijk aan voorbijgaat. Ze laten iets zien van het wonder van het gewone dat zich zomaar aandient voor wie de stilte aandurft. Ze nodigen uit het lijf het eigen tempo en ritme te gunnen en daarin voldoening en simpel geluk te ervaren.

Deze mijmerijtjes zijn geschreven op het Pieterpad, maar ook wie andere wegen ging, kan er het hart aan ophalen.

Stille Stappen is een lief boekje dat uitnodigt tot wat meer rust en de lezer meer dan eens een glimlach zal ontlokken.

Morgenland
UITGEVERIJ

ISBN 978-90-831-3347-8

9 789083 133478 >

Hoe meer ik de stilte aandurf,
hoe meer ik hoor en versta.

Vijftig Mijmerijtjes

op het Pieterpad

- 1 Oneindigheid
- 2 Weidse stilte
- 3 Laatste rustplaats
- 4 Station Groningen
- 5 Het Hoornse Diep
- 6 Zachte grond
- 7 Sporen
- 8 De koekoek
- 9 Stenenkring
- 10 Bartje
- 11 Oude spoorbaan
- 12 Heb lief
- 13 Grafheuvel
- 14 Vriendelijk gezicht

- 15 Davidsster
- 16 De Poort van Drenthe
- 17 Bankje
- 18 Overgankelijkheid
- 19 Voerman aan de Vecht
- 20 Jakob in kamp Erika
- 21 Nebo in Salland
- 22 Oriëntatie
- 23 De Dikke Boom van Laren
- 24 Boompje groot...
- 25 Kleurpotloden
- 26 Verlangen naar vrijheid
- 27 Licht dat voorgeat
- 28 Boomhut
- 29 Vrolijkheid
- 30 Bladmuziek
- 31 Schoonheid
- 32 Grenzen

- 33 De adem in
- 34 Noach in de bomen
- 35 Luisteren naar fluisteren
- 36 Welkom
- 37 Stoute schoenen
- 38 Natuurlijk tempo
- 39 De koe en de non
- 40 De tijd
- 41 Ssssst...
- 42 Mensen van weleer
- 43 Laura
- 44 Verdwenen Romeinen
- 45 Moeder
- 46 De weg naar binnen
- 47 Holle weg
- 48 Heerlijk heuvelland
- 49 Levend water
- 50 Hof van Eden

Oneindigheid

Uitkijkend over het wad, op het einde van de dag,
bekruipt me een gevoel van lichte huiver en ontzag.

Ik sta hier niet alleen aan de grens van het land
– de wereld zelf houdt hier op.

Wat is daar achter die uitgestrekte horizon
die in zichzelf lijkt te verdwijnen?

Wat zal er gebeuren wanneer ik durf te gaan
waar geen grond is voor mijn voeten,
geen houvast voor mijn vorsende verstand?

Kijk naar de einder, kleine mens, en voel het leven
zachtjes kloppen. De huivering die je ervaart is die van
het grootse weten: wat je buiten ziet is diep in jou.
De oneindigheid waarvan je hier niet weg kunt kijken
is die van je eigen ziel.

Sporen

Eenvoudig en helder staan de strepen op de boom,
boven wit en onder rood. Getrokken met een ruwe
kwast, wijzen ze pelgrims de weg –
dag aan dag aan dag.

Twee simpele, ruwe strepen verbinden Pieterburen
met de St. Pietersberg en nog veel verder, over de
Alpen, voorbij aan Rome.

Je kunt van hier naar bijna overal.

Dank aan al die mensen die gratis en voor niks hun
stille tekens plaatsten voor al die onbekenden.

Zo wordt een mijmerijtje tot een wens en stil gebed:
dat de sporen die ik nalaat anderen mogen helpen
bij het vinden van hun weg.

Stenenkring

Voorbij het Ballooërveld ligt een wijde kring van stenen in het weideland, als het speelveld van een spel van heden en verleden.

In de taal van hunebed en Stonehenge fluistert deze plaats van oeroude geheimen.

Wolken werken mee met de verbeelding en vermommen zich als gebergte op de achtergrond.

Ik zie mensen dansen rond de kring:
mannen, vrouwen, kinderen, hand in hand, gekleed in 't wit met bloemenkransen in hun haar. Ze vieren het leven en de geschenken van Moeder Aarde.

Ze weten nog dat wij haar kinderen zijn
en vragen ons dat weer te leren.

Schoonheid

Betoverend is de schoonheid van de groenzwarte takken met de vers gevallen sneeuw. Nu de elementen hun eigen spel spelen, met regels van pure poëzie en onverwachte genade, moet ik m'n best doen te beschrijven wat ik feitelijk zie.

Ik ontwaar een uitnodigend labyrint van wonderen, herken de delicate structuren van hersenweefsel van het Universum, waar ik als een ijle gedachte doorheen mag zweven – moeiteloos en vol van vreugde.

De sneeuw heeft het mysterie van het leven
echter niet geschapen.
Ze maakt eenvoudig zichtbaar wat er altijd is,
iedere dag en ieder uur.

Ssssst...

In Venlo staat een monnik vriendelijk om stilte te vragen, maar het winkelend publiek ziet hem zo vaak niet staan.

Steeds meer mensen raken het spoor bijster terwijl ze krampachtig proberen het tempo van onze jachtige samenleving bij te benen: 'prestéren, méér en altijd beter!' Velen luisteren naar de schreeuwers van het grote gelijk.

'Zoek de stilte die bezielt', zo staat er op de sokkel geschreven. Maar de monnik is een overblijfsel uit een lang vervlogen tijd waar hooguit minzaam om geglimlacht wordt.

Ssssst...

Stille Stappen

Vijftig mijmerijtjes op het Pieterpad

112 blz.

www.morgenlanduitgeverij.nl

www.dirkvandeglind.nl

dvdglind@hotmail.com

**Voel je vrij om deze pdf
te delen met wie je maar wilt.**